

naša

ЛИСТ са највећим у СРЈ

КРТАЧА

број

19

Зачето
непажњом
у кафани
ОРАЧ

ЛОГО ЈЕ НАМЕРНО ЗАСТРАНИО *** ЗАДРЖАВАМО ПРАВО НА СВЕ СЛОЈНЕ И ЛОГИЧКЕ ГРЕШКЕ

ПРИМЕРАК 4,99 динара
И У РЕДУ ЈЕ...

из обора излази
сваких 9^{1/2} дана
(10. 20. & 30. у месецу)

Београд
30. јануар 1997.

ТЕЛЕФОН 768-255
локали: 110 и 113
НАМ СЕ РЕДОВНО ПРИСЛУШКУЈЕ

Цвијићева 1
& Коларчева
11000 Београд

брак XX века

Бора Чорба
ВОЛИМ и ја вас

Мистерије
ЈУЛ разбио СПС

РИЗИКО ЗА
ФАМИЛИЈУ
СЕРБИЈО

ДЕТОКРАКА & СВАСТИКА

Srećni mladenci sa rezultatom svojih predbračnih aktivnosti

Ujka skinhead spreman je da promeni pelene čedu

"Lili, lili, lili, lili, lili, lili, lili, lili, lili, lili Marlen..."

Skoro ceo jedan vek tajno su se viđali, družili i nežno voleli. Tim danima iščekivanja i strepnji konačno je došao kraj. Barka koju su talasi čežnje i neizmerne ljubavi ljuljali po tom nemirnom moru života, napokon je uplovila u mirnu bračnu luku. Našli su svoj mir. Komunisti i fašisti.

- Mama, daj dudul!
- Nek' ti da teča Toma!

Sretnim mladencima stigli su telegrami podrške iz celog sveta:

U tunelu usred mraka, sJAJE kukasti krst & petokraka čika Slobo

BONUS PENIS PAX IN DOMUS mali Momo

Vita jela, zelen bor, naš je ceo Beli dvor teta Mira

Baba, daj glavu! (deda i ne mora)

U Beogradu je krajem januara objavljeno venčanje sloboča. Prisustvovali su: Žan Mari Le Pen, Vojislav Šešelj (devojačka Le Pen - Žirihovski) i ostali Lepenci

САДРЖАЈ

1. BRAK XX VEKA

Komunisti & fašisti & ...isti

2. PETOKRAKA & SVASTIKA i ostala brojna rodbina

Reportaža sa svadbe XX veka (sviranje uračunato u cenu menija & tebija)

3. NAŠI DANI

Uvek isti, samo se mi menjamo

4 - 5. JUL SMIŠLJEN KAKO BI SE SPS RAZBIO IZNUTRA

Takoreći MISTERIJA

6. LEP JE DŽIGI KO U KNJIGI + VOLIM I JA VAS

Bora Đorđević odgovara nesuđenom predsedniku POP-a, kao i ostalima po spisku

7. GLUPI TORNİK (2)

Na zahtev širokih čitalačkih masa Dragan Ujevac, opet

8. POSTER ZA DOMAĆICE

9. NA KRAJ SVETA ČAĐAVA MEHANA

Iz nje viri "Kрмача" očešana

10. vkv MILIJANA N.

Posle kraće i teške bolesti

ONa se opet raspisala

11/13. SERBIKO

Riziko za celu familiju

(omiljena društvena igra

- osvajanje vlasti)

МЛЕЧНА ПАНИКА СЕ ШИРИ

Милем Европе стамбедо лудих крава све више узима маха. Оно што је до скоро изазивало посмех и спрбу, постало је чињеница која се не може пренебрегнути, и што има нежанемарљиво покрет добила све више присталица. Остаје закључак да пружтво са својим институцијама нике било на виво новонасталих догађаја. А од колективне ступелости изазване административном летаргијом до личне панике само је пола корака. Луде краве нан како више боде себе па називају: С. COWS (непреводљива игра речи) из пава у пан проширују списак својих све радикалнијих захтева. Марширајући граповима старог континента са паролма као што су: ЈА САМ С. COWS и поносим се тим, и: више је моје и он је лево и природна равнотежа круштвених структура доведена је у озбиљну опасност. Куда све то, и покак ?!

14. BEOGRAD JE SRCE...

Komada jedan (i slovima 1)

15. LEPŠE JE S' KULT...

16/17. ŠETAM GLUVROM

Kad tamo, a ono međutim...

18. KR MENADLA 97 & REKLAME

19. POZDRAVI, ŽELJE & ČETKE I METLE

Polemika nas je održala

20/21. POZDRAVI, ŽELJE & ČETKE & METLE

"Jebo nas Gliša", kao i svi oni

koji ne žure na voz

22. NAŠ FELJTON

"Istorija srpske opozicije"

iz pera dr. sci. med. (...)

23. NAŠA ENIGMAČA

"Ko zna - zna, ko ne zna

neka sačeka sledeći broj

+V(L)AŽNI TELEFONI & MALI (ZL)OGLASI

To mi prodajemo, svašta

24. DUET (RUŽNIH) SNOVA

s ADAM & miloševićEVA

Владислав Петковић - DIS

НАШИ ДАНИ

Razvilo se crno vreme opadanja, Nabujao šljam i razvrat i poroci, Podigo se truli zadah propadanja, Umrlu su svi heroji i proroci. Razvilo se crno vreme opadanja.

Progledale sve jazbine i kanali, Na visoko podigli se sutereni, Svi podmukli, svi prokleti i svi mali Postali su danas naši suvereni. Progledale sve jazbine i kanali.

Pokradeni svi hramovi i čivoti, Ismejane sve vrline i poštenje, Poniženi svi grobovi i životi, Uprljano i opelo i krštenje, Pokradeni svi hramovi i čivoti.

Zakovana petvekovna zvona bune, Pobegao duh jedinstva i Bog rata; Obesismo sve praznike i tribune, Gojimo se od grehova i od blata. Zakovana petvekovna zvona bune.

Od pandura stvorili smo velikaše, Dostojanstva podeliše idioti, Lopovi nam izrađuju bogataše, Mračne duše nazvaše se patrioti. Od pandura stvorili smo velikaše.

Svoju mudrost rastočismo na izbore, Svoju hrabrost na podvale i obede, Budućnosti zatrovasmo sve izvore, A poraze proglasismo za pobeđe. Svoju mudrost rastočismo na izbore.

Mesto svetle istorije i grobova, Vaskrskismo sve pigmeje i repove; Od nesrećne braće naše, od robova Zatvorismo svoje oči i džepove. Mesto svetle istorije i grobova,

Ostala nam još prašina na hartiji, Ko jedina uspomena na džinove; Sad svu slavu pronadosmo u partiji, Pir poruge dohvatio sve sinove. Ostala nam još prašina na hartiji.

Pod sramotom živi naše pokolenje, Ne čuju se ni protesti ni jauci; Pod sramotom živi naše javno mnjenje, Naraštaji koji sišu ko pauci. Pod sramotom živi naše pokolenje.

Pomrčina pritisnula naše dane, Ne vidi se jedna naša zemlja huda; Al kad požar poduhvati na sve strane Kuda ćemo od svetlosti i od suda! Pomrčina pritisnula naše dane.

Vladislav Petković - DIS

1880- rođen u selu Zablauču blizu Čačka

1903- dolazi u Beograd (objavljuje prvu pesmu "Idila" u "Spškom kniževnom glasniku")

1911- objavio prvu zbirku pesama UTOPLJENE DUŠE

1913- objavio drugu zbirku pesama MI ČEKAMO CARA

1917- utopio se u Jonskom moru na torpedovanom brodu "Italija"

Gl. & odg. urednik
Petar Lazić

Direktor
Boško Savković

Kolegijum: Aleksandar Andrić, Vladimir Gajtović, Petar Lazić, Zoran Milosavljević, Filip Mladenović, Boško Savković, Stanko Zoranović

Redakcija: Zlatko Minić, SDK, Milenko Mihajlović, Nikola Šindik, Dragoljub Krajinović, Lazar Bošković, Jasmína Slavković, Andrej Isaković, Rossy madiioničar

Stariji saradnici: Nebojša Maximović, Bojan Redžić, Željko Pahek, Milivoje Glišić, Dejan Gligorijević, Dejan Nikolić, Bora Čorba, Dragan Jovanović

Mladi saradnici: Paraskeva Blenčo, Hajdebudiin Crvenkovski, V. J. Boss, Dojčilo Ubiparip Blenčo, Zoran Petrović Kajla, Najdan Cicmilović & Đoka

Tehnička redakcija: Ivan Pernjaković Aleksandar Milić Sekretar redakcije Tanja Vojvodić

Šef plasmana
Marjan Pavlović
Marketing centar
ALTERNATIVA, 587-267
Izdavač DANGA
Štampa ABC grafika

Novine su registrovane u Ministarstvu za informacije Republike Srbije pod br. 2918, od 20.06.1996.

ОДГОВОР БОРЕ ЂОРЂЕВИЋА, РЕГУЛАРНОГ ПРЕДСЕДНИКА ПОП ПАРТИЈЕ - ЦИГИ БАУ-у САМОЗВАНОМ ПРЕДСЕДНИКУ ПОП ПАРТИЈЕ

ЛЕП ЈЕ ЦИГИ КО У КЊИГИ

Dušan Ivanov (ne Ivanović) se lažno predstavljao. Reč je, u stvari, o Bugarinu Dušanu Ivanovu koji se zaista bavio bo-ksom, ali uglavnom kao džak za vežbanje. Tom prilikom je uspešno ulubio kako lice, tako i mozak. Kako je jedno vreme geslo naše partije bilo: "Bira-jmo najgore" - mlađano Bugarče - Ivanov, zvani Džigi Bau, nije imao premca.

Evo nekoliko primera:

1. Radeći kao vodoinstalatер u firmi "Utenzilija" nikad nije znao da izgovori ime preduzeća u kome je zaposlen.
2. Radeći sistem za grejanje Braci advokatu sve je pogrešno povezaо.
3. Jedno vreme je radio u Patrijarsiji (Džigi to zove "partijašija"). Pošto mu posao, kao i uvek, nije išao od ruke, opsovaо je Boga na šta mu je prisutni vladika rekao: "Pu, pu, Sotono!"
4. U mestu Debre kod Simketa mesara izašao je u dvorište da izvrši malu nuždu i uspešno se pijan izgubio u krugu od 10 metara, pa je onda urlao: "Simke, Tudmane, gde sam ja!?"
5. U gostima kod ministra poljoprivrede Jove Ramba, otišao je u poljski WC da izvrši veliku nuždu i pri tom su mu popustili svinčeri pa se potpuno ulitio u gaće. Tom prilikom je izmislio da je upao u WC što je fizički nemoguće, i uznemirio staru Jovinu majku urlajući: "Upomoći!". Žena ga je oprala i dala mu Jovinu odeću, ali on i dalje sere.
6. Kada je dobio uniformu od penzionisanog pilota JAT-a, pijan je utripovao da je zaista pilot JAT-a, vozio se besplatno njihovim autobusima i drao se na službenike u predstavnštvu: "Šta vi radite, kad mi piloti štrajkujemo! Kako da letim kad mislim na platu?"
7. Gospodin Džigi Bau je zloupotrebljavajući svoје veze i poznanstva sa novinarima "Večernjih novosti" i "Borbe" 18 puta polagao ispit za sportskog novinara, i isto toliko puta je odbijen što je i logično, s obzirom da ne zna da čita i piše.
8. Isti ljudi (ekstremna frakcija iz prešernove "Kleti" - "Kletve" kako Džigi to zove) su mu odštampli lažne partijske knjižice koje je Džigi prodavaо. Jedino što ga delimično opravdava jeste činjenica da je tako proneverene partijske pare propio.
9. Iako je matora konjina (blizu 60 godina) ni to ga ne opravdava što dobacuje devojčicama koje idu u školu urlajući: "Makani..."
10. Kada ga pitaju gde stanuje on kaže: "Kod dve bandere.", pošto ne zna ni sopstvenu adresu. Čak i kada pogodi kuću dešavalo mu se da promaši stan i budi komšije.
11. Čak i takvom stvorenju sam davaо šansu da bude neko i nešto pa sam ga postavio za predsednika Partije Običnih Pijanaca i Vlade u hladu, pa čak i

vodio na neke nastupe. Uobičajeno je bilo da tada peva: "Srpska se truba s Kosova čuje", ali četiri imena koja se pominju u pesmi nije nikada tačno i isto otpevaо. Sa takvom sam praksom prestao kada su me organizatori u Malom Idošu preklinjali, da citiram: "Skini tu budalu sa scene, vidiš da publika

beži!"

To što se Džigi žali da mu pišem razglednice gde mu se obraćam sa: "Džigi pederu" je delimično tačno. S tim, što smatram da je pederski što mi radi iza leđa i vrbuje ljude samo kada nisam prisutan. Sumnjivo je i to da se nikada nije ženio, pa neka na sudu dokaže da nije peder.

Tačno je da mu ugledni član POP-a, kapetan duge plovidbe Velja, šalje pisma podrške i obećava da će grditi crnci glasati za njega, ali oni još uvek ovde nemaju pravo glasa, a i Velja se zeza.

Džigi kaže da ne pijem, jer kod nas u statutu piše da "Ljudi koji ne piju mogu biti članovi partije, ali ne mogu biti na rukovodećim mestima." To je delimično tačno jer dugo ne pijem žestoko već samo pivo, a priznaje mi se i minulni rad koji nije zamerljiv.

Pošto je Džigi velika stipsa, nikada nikome nije platio turu pića. Onda ja njegovim

pristicama platim piće i oni promene mišljenje, pa ih onda Ivanov vredi najpogodnijim izrazima. Ja sam se izabrao za predsednika doživotno i šire. Džigi nema nikakve šanse i trenutno u partiji obavlja funkciju maskote, pa ga kao takvog treba i tretirati. Doduše, moguće je da ga negde kandidujem kao poslanika jer, i takav kakav je, bolji je od većine onih koji zastupaju ovaj nesrećni narod.

СУПЕР - МЕГА - ГИГА - ТУРБО - УЛТРА - СЕГА - ИНФРА - ДО ЦЕХЛУЗИВНО ЗА ЧИТАОЦЕ "НАШЕ КРМАЧЕ"

Ja znam da me ljubite
U ljubavi je spas
S očiju mi se губите
Volim i ja vas.

Svako od vas biće mi
Veran kao pas
Pred očima sviće mi
Volim i ja vas.

Nemoj da se bunite
Što vam kradem glas
U mene se kunite
Volim i ja vas.

Vi znate iz hemije
Suzavac je gas
Vaša ljubav sve mi je
Volim i ja vas.

Kad izbore dobijem
Kucnuо je čas
Sve ću da vas pobijem
Volim i ja vas.

Puj, spas, za sve nas
Volim i ja vas!!!

VOLIM I JA VAS

Sa Borinih putešestvija: krivi toranj u Pizi (materini)

Bora Đorđević
Predsednik POP-a
Bora Đorđević

ГЛУПИ ТОРНИК (2)

Е'СКЛУЗИВНО

На захтев великог броја учесника "контрамитинга" објављујемо наставак исповести Драгана Ујевца

Lele, lele, kuj me natera da pisujem u "Našu Krmaču" za ono, kako mi Belopalančani najebamo na mitinz za Miloševića u Beograd što beše onomad i kad ni studenti sve utepaše kod Pravni i to sas letve i naši transparenti. I kad ni usraše s jajca. Cel dan, ako ćete da me verujete, ona moa žena Petkana je ribala onu mou kaputinu što me steza u grbinu i ne dava mi da se isprajim.

I malo što u Beograd izedo tepanje zbog Slobu, sad će me tepaju Palančani zbog "Krmaču". Nego ajd redom da pisujem da ne preskačem, što no kažu, kad sam zasral da dovršim da mu napravim vršak na govnoto. Beše toj, nekako, u sredu. More, jok, pa u tornik. Pa u glupi tornik. U sredu sam si sas drugo jebavau mater.

Elem, u tornik, rano na sabajle, ustado. Pi kave i doručkuva, i, ajd ću idem kod moe krmače da im bacim pomije i da vim kad će se prase. I muvam se, tako, sas krmače po kočinu, kad te ti ga na kapiju Nemanja, jeba mu majku, onija što ni beše voda za mitinz u Beograd. E taj Nemanja stanul na mounu kapiju pa oka ko birova: "Dragane! Oj Dragane! Ujevav, dom li si?"

E, kurc ću izadem, mislim se. El odma sam video što je doš. Nosi u ruku "Našu Krmaču" uvrtil ju ko pendrek i udara s nju po tarabu. I, pa oka: "Dragane! Izilazi znam da si dom!"

A moini Murdja laje li laje od lanac. Što neće da se otkine pa da scepi ovu budalu Nemanju, majke mu ga. Cutim si kod svinje u kočinu. Mislim se; će mu dosadi da stoji pred kapiju pa će si otide. Al neće budala da si ide. Oka: "Ujevav, izlazi tvrda rabota će te apse!"

Jeba mu majku, mislim se. Al, pa si cutim kod moe svinje. Ako me apse, Nemanja li će me spasi?

I kuj će te zajebe nego žena. Moa Petkana, kad ću za apszileze iz kujnu pa će kazuje na Nemanju da sam u kočinu. Žena što može da te zajebe to ne može ni UD-BAN Bugari. I kakvo ću? Izlezo iz svinje. Pa ću: "Što roveš, bre, Nemanjo, ko da te deru, jebem ga?" A on će: "Zajebavaj ti Ujevav, zajebavaj. AL, će te prejube i tebe! U opštinu ratno stanje zbog tebe". I pokazuje mi novinu, ovaj "Našu Krmaču" iz Beograd. Pa će da me pituje: "Što ni, bre, Ujevav, ovolko usra u novine? Malo li onolka bruka i tepanje što izedomo po Beograd na mitinz za Slobu nego ni još i ti posra u "Krmaču". I znaš li, bre, ti Ujevav da su tija iz "Krmaču" sve agenti kod Klintonu buzeranta! Što ni, bre, usra kod reakciju, crni Ujevav!"

Tu poče da se branim: "Ama nesam vas, Nemanjo, ja usrao! Sami ste si se usrali! A i sebe sam si usrao, jeba vi mitinz za Slobu! Jeba vi Šainovići!" "Ćuti, Ujevav! Če te čuje neko što pccuje Šainovića pa ću najebem i ja što te slušam!" A ja ću: "Ma pccujem si ja i sebe što sam pošl s vaš u Beograd. Umesto da si gledam mou krmaču što treba da se oprasi za sveti Jovan."

"Ma će se oprasiš ti kad te uapse! U Palanku, bre, nikoj više ne čita "Jekspres" i "Novosti" nego samo "Krmaču"! Ne mogu, bre, kroz varoš da prodem od zajebančiju. Ido u gvozdjaru za nekakvi ekseri, jebati ekseri,, a ispred kafić "Demol" stoji onaj Dragička slikar što je imao i izložbu u Beograd, pa će podjebava: "Nemanjo! I teb li učiše u Beograd da plivaš u fontanu kod Saveznu skupštinu ko onog espešovca iz Bamburek?"

A oni ja ribar Zoki Perunika dojebava: "Nemanjo! Ima li virovi u fontanatu?" Zna Perunika da se plašim od virovi još ko dete kad sam se davio u Nišavu. Zna pa zajejava. Zato nisi trebal Ujevav da pisuješ sve, on-

ako, potanko. Ima da ni zajebavaju do Uskrs! I kuj zna šta si ti sve pisuvao, a ovija u "Krmaču" nisu uštampali od cenzuru."

E tu ću Nemanju i ja da prejem: "E, Nemanjo, Nemanjo! Ti li misliš oni gore u "Krmaču" drktu od nekoga, ti li misliš oni se usiraju u gaće od Saleta predsednika i od Daču! Oni, bre, ne jebavu ni Miloševića. Ne jebavu živu silu!"

A Nemanja će: "Ćuti Ujevav, ne pomini mi Miloševića! Če čuje neko pa ću najebem s teb zajedno! Nego kad pominiš Daču, u opštinu sam čuo da će i on da najebe što nije doš iz Moskvu na mitinz u Beograd. Tako je rekla Mira Marković. I ono kad vidiš, ako se ljuti Mira. El Dača je kum na Miru i na Slobu a da ne dojd na mitinz. A da je Dača bio na mitinz drukče bi bilo i za nas Palančani. Ne bi ni studenti onolko tepali. El kad su učitelji štrajkovali studenti su vikali; Dačo care, ne daj im pare! El studentarija su, bre, Ujevav, sve sami gulanferi! Eve, i Vuk Drašković im rekl da su idi joti..! Tu ću mu kažem: "Ti si idi jot, Nemanjo kad misliš da bi nas Dača spasi jo. Taj, bre, nije za ništa! Taj je samo rođen da tamani prasići, ovde u kafanu, kod ovog našeg "Gurmama"! Ne bi ni spasio ni Dača, ni ovaj naš Vlasta milicajac što vata gore po Suvu planinu krivolovci i čumurdiji je."

Kad, samo što pomenu Vlastu milicajca, kad, ete ga i on na kapiju! Navalil se na kapiju će ju stroši ko gajbu, kolki si je. Ko gorun.

Pa i Vlasta će me mrka: "Ti, bre, Ujevav postade novinar, jebati bogče! Kao Komrakov! Jebaš pa ne pokrivaš! Uzveri celu Palanku sas tuj "Krmaču"! I kuj te, bre, nagovori sve ono da pisuješ?" I tu ću priznam: "Ej, onija Milanče Trčomoć što je radeo u Beograd, u "Novosti". On me nagovori."

A da ti je rekl Trčomoć da se namažeš s govna po glavu, namazao li bi se?" A mu kazujem: "Ne bi se namazao!"

"E, vidiš, Ujevav, a ti namaza celu Palanku." "Nesam celu Palanku! Samo ovija mitingaši sam namazao, ovija što su išli u Beograd. A i sebe sam si namazao."

"E, Ujevav, Ujevav! Trebalo bi da te uapsim, pa da vidiš šta je tepanje, a ne studenti što su vi malko pomilovali s letve i transparenti! Nego, nemoj sam da ideš u varoš! I nemoj noću ni u avliju bez pušku da izlaziš! savetuje me Vlasta milicajac.

I vidim, usrao sam motku. Jeba ti "Krmaču" i moe pisuvanje! Al posle jebanje nema kajanje. I kvo ću, sad? Ajd će idem u varoš po lele! Ako treba da izginem nek izginem u varoš. Kad ona moa Petkana rovnu ko da sam odapel: "Lele, lele, slepčo, kude ćeš u varoš? Če te utepaju ko kuće, slepčo, u crno da me zaviješ!"

"Ćuti, jebem ti mater seljačku!" pccujem gu al ona si leleče.

Vlasta ju smiruje: "Dosta, bre, Petkano! Ja ću idem s njega u varoš!"

I podjomo. Izadjomo iz avliju. Kad komšije po dvorišta prave se da me ne vidu. Okreću dupetija. Nakašljuju se. Mislim se; kašljite nikad se ne nakašljali dabogda! Nikoj, bre, da mi se javi od komšije. Ni dobar dan, ni pomoz bože.

Idem tako s Vlastu milicajca, a čujem onog Jelenka: "Ode Ujevav u aps zbog Krmaču"! Idem i mislim se; bre, Ujevav, mator si čovek, jebem ga u dupe, a da te onija Trčomoć zajebe ko Kerenciju bog da mu dušu prosti! Što Trčomoć ne pisuje za "Krmaču" nego samo ide po pečurke i posomovi u Nišavu. Di ti je bila pamet, Ujevav, kad si uzeo pljavaz u ruke?"

Izadjomo iz mou ulicu, pa ajd komto rampu u varoš. I samo što predjomo rampu kad odma poče zajebančija. Tam kod Radeta Pintera. Nekoj viče: "Lele, ene ga Ujevav Krmak!" Ne obrtam se, a po glas rekl bi da je Lale sofer u "Budućnost". Ajd, ajd, kad, pa isti glas: "Di se, bre, Krme?" Ne obrtam se. Kad, ete ti, i deca počeše da idu po mene i da gročku ko prasići

Mislim se; Eee, Ujevav, šta dožive? Deca da gročku po tebi? I poče ozbiljno da razmišljam; od onaj honorar iz "Krmaču" što su mi poslali da kupim uže u kolonijalnu radnju pa, ejtamo, negde pored Nišavu da se obesim! Al, ne na vrbu nego na tvrdo drvo. Da ne bude ono; jebati bešenje zamal da se udavim.

Stigo sas Vlastu milicajca u varoš kad tamo ovi iz belopalančku reakciju šetaju po korzo kao ovi što šetaju u Beograd. Napred idu ovi iz koalaciju Zajedno, onija Bončić, Nena Kubanac i našana Lepotica, a ispred nji vezali na uzicu jednu krmaču. A na krmaču vezalu tablu oko vrat, a na tablu sas crvenu farbu pisuje: UJEVAV.

Pa kad me videše s Vlastu, a oni svi udariše u smejanje. Mislim da ne će čulo do Crvenu reku. I počeše da okaju: "Ujevav mi te volimo! Ujevav mi te volimo!" Kao, ja sam im Milošević.

A ona krmača s tablu stanula pred men, pa se gledamo.

Dodje mi da legnem na ulicu, na međjunarodni put Niš-Sofija pa nek me precepi bugarska cisterna, jal turska hladnjača. Vidim, nema više za mene život u Belu Palanku.

A Vlasta će: "Ete, vidiš li kvo si napravijo sas tvoe pisuvanje!"

I vrati se dom. Ni leb nesam kupijo. Petkana ga, začs, umesi. Jedomo. Al od muku ko kamenje da sam jel. I dok ručamo ono se stavni. I samo što sam upalijo sijalicu, kad, tres. Kamen u prozor, da me iscoravi! E, tu mi se smračil pred oči. Uzo floberku od zid i iskočil nadvor. A Petkana pa zakuka: "Lele, slepčo, če ubiješ nekoga, če istruliš u apsu!"

U avliju tišina. Oknem: "Koji si, majke ti ga natitkam! Javi se da te izbušim ko rešetol!"

Kad šušnu nešto kod kočinu i vratanca kao otvorena. Podjem na tam, a ono nešto istropa i podje na men. I ja tras! Kad moja krmača zaskviča. A zaskviča i Petkana: "Lele, lele, slepčo, utepa nam krmaču! A oprasila bi se za tri dana!" Kad pridjem, imam šta da vidim. Utepaoo sam si krmaču! Mislim se; da utepam i Petkanu i seb, pa da završimo i tuj rabotu. Nego odustanem. Vrljim floberku uzmem ašov pa iskopam rupu da zakopam krmaču. I kopao sam do u gluvo doba, na suvomrazicu.

Ete ti moe pisuvanje.

I zareko sam se; više ni depešu za mou sahranu neću da pisujem.

Бики плиз, дај гриз

NA KRAJU SVETA - KRMJAČA

Autobusom u XVIII vek

Umorni od silnih putovanja i dešavanja demokratskog naroda po ulicama Beograda, rešili smo da pravoslavnu Novu godinu dočekamo sami za sebe, onako u krugu redakcije. Krug od pola miliona Beograđana nam je bio malo prevelik pa smo rešili da se okružimo netaknutom lepotom stotinu osamdeset godina starog zavejanog salaša na

ugostitelj u Vojvodini. Čika Pera, koji je svojevremeno tri puta uzastopno bio šampion podunavskih zemalja u kuvanju riblje čorbe i dan danas čorbu kuva na tradicionalan način - na otvorenom plamenu. Prženu ribu sprema na vatri šporeta "smederevca", a atmosfera se napravi sama od sebe. Pogotovo ako se zna da u kafani ni danas nema struje već

da su sveće jedini osvetljivači. Za štimung se brinu lokalni muzičari koji na ovom salašu sviraju više od 15 godina. Toza, Tima, Pera i Pisari ne gospodare savršeno svojim instrumentima, ali su majstori dobrog štimunga. Uz odličnu domaću dudaru - rakiju od dudu - i manastirsko vino mnogi "krmačaooci" su zagubili svoje glave.

Dok su neki na stolu, drugi su pod istim (već pomenutim)

Ko to kaže, ko to laže, KRMJAČA je mala...

dunavskom rukavcu Arkanj, nekoliko kilometara udaljenom od Kovilja. Kovilj je opet na putu između Beograda i Novog Sada i poznat je po najstarijem srpskom manastiru u Vojvodini. Salaš na kome se danas nalazi kafana čije ime dovoljno govori - "Na kraju sveta" - nekada je pripadao manastiru i tu su živeli kaluderi koji su u rukavcu gajili ribu za manastirske postove. Danas i još ko zna koliko godina unazad, kafanu drži čika Pera Varenika Divjak, kako sam za sebe kaže, najstariji

Pera Varenika je na poklon dobio saobraćajni znak "zabranjen prolaz". Naš karikaturista Milenko Mihajlović je na tom davno ukradenom saobraćajnom znaku, nacrtao komaricu (ženku komarca) i dopisao - komarac vulgaris - banda repata. Sve to se savršeno uklopilo u ambijent salaša kojeg iz godine u godinu dočrtavaju slikari iz lokalne slikarske kolonije.

To što je tokom noći popijeno blizu 90 litara domaćeg vina samo govori u prilog tezi da novinari mnogo piju. A kada piju onda igraju i na stolicama, stolovima, plešu sa punim čašama na glavama... Na žalost tada su lake ruke a ruke im budu pune petardi. Šta ćete - navika sa ulice.

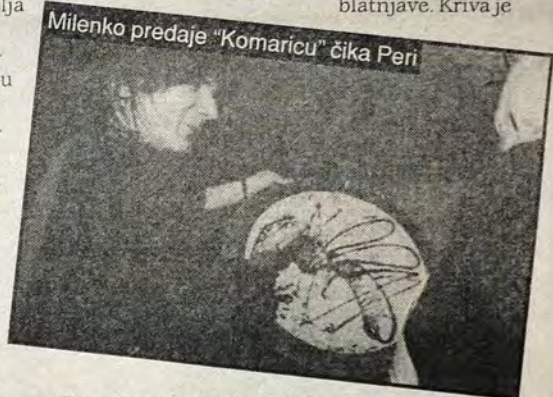
I tako sve do 5 časova sledećeg, četnaestog januarskog jutra 1997. Tada smo autobusom ABC-a

krenuli nazad, za Beograd. I baš kao da nas je vozila firma Krstić zalutasmo u vojvodanska zavejana polja. I ne bi se mi žalili da

se autobus nije našao u njivi. Nastavak pretpostavljate. Trideset sedam polupijanih i premorenih napalo je autobus otpozadi. I izgurali smo ga. To je informacija za one koji su nas tog jutra videli do kolena blatnjave. Kriva je

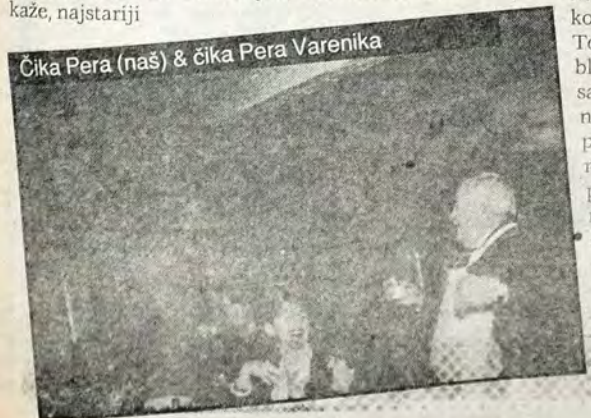
Na put nas je krenulo 37, što članova redakcije što prijatelja koji su nam mesecima nesebično pomagali u najtežem poslu na svetu - zasmeljavanju drugih. Oni koji mogu da nasmeju druge i sami se lako orasplože. Pogotovo kada se domaćini nesebično trude. Zaveć tradicionalno, uvek nam ukazano gostoprinstvo, čika

Milenko predaje "Komaricu" čika Peri

firma Krstić. I Socijalistička partija Srbije. Mogli bi i da asfaltiraju neke puteve, a ne samo da bacaju novac na "Brze pruge Srbije" i na doštampavanje izbornih listića. Eto, tako je bilo nama. A vama?

Čika Pera (naš) & čika Pera Varenika

Bole, svinja, čika Pera Varenika & čika Pera Lazić (svinja je trezna)

Piše: **vkv Milijana NEMIRKOVIĆ**

Posle krahe i neprijatne bolesti mozga

Utorak, 14. januar

Dragi moj dnevniče, odavno te nisam u ruke uhvatila i već sam se uplašila da te ne uhvati neka tuda ruka. A moj Čedica lepo kaže da naše stvari može držati samo naša ruka. Ne razumem zašto, kada je meni bilo mnogo lepše pre petnaestak godina kada je moju stvar držala njegova ruka nego sada kada je ja sama uhvatim? Ali, kada se tebe dočepam, draga moja sveščice, mojoj radosti nema kraja.

Pre svega da ti se izvinim. Nisam te dugo dirala jer sam imala nekakvih problema sa glavom. Znaš da sam svo vreme pokušavala da razmišljam kao oni pravi akademici i da mi to nikako nije uspevalo. E jednog sam dana, beše to 24 decembar, uspela u tome. Ali, kao što teta Cana lepo kaže, razmišljaju samo oni koji nemaju preča posla! Tako je i meni u glavi počeo da radi neki crv. Počeo je da raste sve dok ne počeo da me pretiska po mozgu. Evo, moram stati, i dalje me pretiska. A, mislila sam da se samo hemoroidi pretiskaju.

Sreda, 15. januar

Čim se setim tog nesretnog 24. decembra, počme da me pretiska, kukala mi majka. Čedica preduzeo korake i dovuk'o one pijance iz Sremčice, Mislodina, Rušnjaja, Umke da se deru na Coku, Stanojku i Dragog. Povelu su i neke ženturače sa sobom, jer su čuli da im se plaća benzin i da ja pečem prasiće da ih na'ranim. A što se nisu prali, čudo jedno. K'o da ne znaju čemu služi subota? Usmrdeše mi ceo Železnik. Počeli su da dolaze od ranog jutra i da se ulaze u neke kafane. Ne što su bili žedni, već im otekla bešika. Ko za baksuz ušli u kafanče kod Milisava i kažu: Daj brate da pišamo! Au! Ne da nisu pišali nego se usraše od batina kada ih sti-goše ovi što mi se danima deru pod prozorom. Neki koji su utekli došli do naše kuće. Rundov nam je majkao prošlog meseca, pa kako nije imao ko da laje, istovariše se k'o kiperi.

Čeda se tog jutra obukao u vunene gaće, džemperčić i nakuranjak što mu ga oštrikah i sav sretan krenuo pred Mesnatu zajednicu. Da maše, da se smeje i da voli sve što dođoše. Nije jadničak mahao šest godina. Obuo i čiste cipele. Sve dok ne ugazi u nešto toplo pred vratima. Kad ne pazi gde gazi.

Ali se nije nešto namahao. Ovi naši poneli podršku, a oni Stanojkini i Cokini po dršku od metle, motičice... Kad nam se podrška razbežala, došli ovi sa drškama pod naš prozor i opet počeli da viču: zaklaćemo svinje! Bože budala, a lepo sam im rekla da Čeda ne gazi svinje već samo dve krave!

Stradan, 25. decembra, ceo dan sam ležala u krevetu sa maramom preko glave. Crv što pretiska mozak je samo rastao a ja jedna nisam mogla da spavam od baba Stanojke is Kaljavog so-

Petak, 17. januar

Juče nisam pisala. Mirko i Marina, jedna dečica, su ceo dan proveli sa mnom u kuhinji spremajući sendviče. Pitaju me: šta će ti mamu ovoliko suva rana, a meni žao da im kažem, suze mi obraz vlaže. Zašto mamu plačeš, pitaju deca. Kako da im kažem da spremam sendviče za da se nađu za nekakav neplani-rani put. Rekao mi Čedica juče da

kačeta što već dani-ma pod prozorom zapeva - vratite mi glas. vratite mi glas. Sledeća četiri dana se ne sećam. Mnogo mi je mozak oteklo! Sigurno je bio ko veća šljiva! Moram, da prekinem. Eto stiže Čedica...

se prošetam po Železniku misleći da su nam sada sokaci slobodni. Kad, očeš tugo. Svi isterali zaprežna kola, freze i traktore na ulicu i kukaju kako im pukla guma. Žale se da imaju lošu vodu u benzinu! Do tada sam mislila da se crv na mozgu samo meni desio, kada ono svi pomanitali! Kako da pukne guma ka zaprezi i odkud benzin u traktoru?

Taman kada sam se vratila u redovno stanje bez aktivnosti u glavi, ovi što oče da otmu Čedi stolicu u Mesnatoj zajednici počeli da se skuplja-ju na ulici kako bi palili nekakvo drveće. Jedu ribu, piju vino i viču - sretan Božić! Koji li im je taj Božić? U Železniku nema ni jednog, a ja sam znala samo onog Rastislava Božića iz Male Moštаницe. Al' on nije bio sretan. Bio je sakat u desnu ruku, a i žena mu pobegla sa nekim patuljkom iz cirkusa. Jedino ako mu se nije posrećilo pa da je dobio na Bingu!

Petak, 24. januar

Svo vreme zaboravljam da vam kažem da nam se pod prozorom deru i nekakvi omladinci. Mislila sam uzorna deca, kad ono huligani koji duvaju balone, pale sveće, pište u duvaljke, lupaju u neki stari bubanj. Pitala sam Mirka i Marinu šta ta deca oče, ali moja deca to ne znaju. Ne družu se oni sa svakakvima. Tražio mi Mirko neke pare! Ja mislila, kupiće dete sanke, veliki je sneg, kad on lutka mamina kupio nekakve crne kape, otkinuo noge od stolice i poslao svjce drugove da pitaju tu nevaljalu omladinu šta oče. Još samo da su ti drugovi Mirkovi znali da govore.

Sreda, 18. decembar

Čede mi već odavno nema u kući pre ponoći. Ili je u trapu ili na pošti. Stalno čeka neka pisma pa ih nosi u trap da ih sam čita. Dok ih je čitao u sobi čula sam kako

stenje, al' sada je trap dubok pa se ništa ne čuje. Zašto sam čula još jednu grupu odanih Čedi koja mu i dalje daje podršku rećima Drž'te Čedu, Drž'te Čedu.

Kažem ja njemu šta viču, a on počeo da se raspituje za ono prugasto odelo. Nešto mi je smršao, moraću da mu ga suzim kada reši da ga obuče.

Tog mi se dana Čeda jedva dofuljao do kuće. Izgledao je kao da je počeo da razmišlja pa ga crv napao. Kuku, rekao mi je da će izgleda morati da im da fotelju u Mesnatoj zajednici. Pa jel' on normalan? Kako ću onda da pravim Kinešku četvrt u Železniku? Dragi, Coka i Stanojka ne vole Kineze. Oni će da naprave nekakve dragstore i supermarkete!

Kada su čuli da će Čeda, možda, da im da fotelju, odlučili su da prave još jednu Novu godinu. Ludog li sveta! Kao da se Čeda nešto pa pita. O fote-ljama samo ja odlučujem, a oni mogu da prave još tri Nove godine. Samo se plašim da ne dobijem opet napad razmišljanja! Šta će onda Čedica bez mene?

www.1601.yu

Kako javlja naš izveštac iz Kraljevine Jugoslavije, g. Vlada Cvetković - Maček, pre neki dan je uvedena Šetnjojanuarska diktatura. Dežurni meteorolog Drmiria Marković objasnila je da je to uobičajeno za ovo doba godine.

Nedelja, 19. januar

Opet juče nisam pisala. Morala sam da obavim veliko spremanje u Železničarskoj lestvici. Mnogo su se bre raspojasali. Neke sam čak videla i da piju pivo sa Cokom i Stanojkom, umesto da prave sendviče.

E pa da nastavim. Gde sam stala ono? Da! Čekali smo Novu godinu u našem trapu za krompir. Laddno bre u toj rupi, ali Čedica doneo krevetić, kao-lifer i gramofon. Navikla sam da svake godine negde otputujem, ali mi je Čedica rekao da je bolje u trapu nego kod Jaroslava u Čemernom. Rekao mi je i to da se skupilo mnogo onih Cokinih i da hoće za Novu godinu da kolju svinje. Po ulicama. A kod nas u trapu mogu da dodu samo neki koji znaju gde smo.

Sreda, 22. januar

U trapu smo proveli tri dana. Sve dok Čedica nije doveo neke lokalne žandare iz Sremčice da zabrane šetnju onim što hoće da im se vrate glasovi. Vratili smo se kući tek kada su odneli baba Stanojku. U trapu sma prestala da razmišljam, pa je i crv manje pretiskao. Krenula sam i ja malo da

ДРУШТВЕНА ВАНПАРЛАМЕНТАРНА ИГРА

SERBIKO

Igra SERBIKO - rešenje za političku krizu. Ovoj zemlji je potrebna čvrsta ruka. Uz podršku svojih pristalica uspostavite monolitnu vlast u celoj Srbiji. Ništa parlament, ništa panel, ništa dijalog. Samo se autobusi broje. Koska je bačena.

Postizborne propozicije:

- igra za tri igrača (SPS, SRS, ZAJEDNO)
- cilj igre: osvojiti vlast u vaskolikoj Srbiji (30 okruga)
- ukoliko igrači imaju manje ambiciozne ciljeve mogu sami da naprave kartice sa zadacima (npr. SPS da osvoji vlast u Vojvodini, SRS u Beogradu itd.)
- pribor za igru: šest kocka, kocka, kockica, špil karata (tri boje: crveno), jako puno tenkića ukradenih iz kompleta Risiko
- iz špila karata izdvoje se tri boje (npr. pik, herc i špada), od petice do asa
- svaka karta predstavlja teritoriju koja je označena na karti vaskolike Srbije
- na početku postizborne borbe svaki stranački lider dobija po 10 okruga u kojima, po želji, raspoređuje 26 autobusa pristalica

Raspuštanje mitinga:

- igrač koji je na potezu ima neograničen broj napada
- kada igrač završi svoj krug, ukoliko je osvojio novu teritoriju, vuče kartu i, ukoliko želi, vrši jedan premeštaj svojih pristalica (samo jedan potez u susednu teritoriju)

Regrutovanje pristalica:

- Po završetku celog kruga uvode se novi autobusi sa pristalicama
- broj novouvedenih autobusa dobija se kada se broj teritorija koje stranački lider drži pod kontrolom podeli sa dva
 - kada igrač skupi tri karte u istom znaku može da uvede nove pristalice
 - tri pika uvode 5 novih autobusa
 - tri herca uvode 6 novih autobusa
 - tri karona uvode 7 novih autobusa
 - ukoliko igrač drži pod svojim opštinskim odborom neki od okruga koje vraća, dobija još po dva autobusa za svaki krug

Osvajanje teritorija:

- igrač može da napadne okrug koji se graniči sa okrugom u kome ima stacionirane pristalice
- sa okruga u kome se nalazi samo jedan autobus ne može se napadati
- igrač koji napada, baca onoliko kockica (najviše tri) sa koliko napada stranačke neistomišljenike u susednom okrugu
- stranački lider koji se brani baca

- onoliko kockica sa koliko se autobusa pristalica brani
- kockice se porede po principu najveća sa najvećom, i tako redom
- ukoliko napadač i branilac imaju bačen isti broj, pobeđuje branilac demokratije
- u novooslobođeni okrug napadač uvodi onoliko autobusa sa koliko je napadao

PRIMER 1:

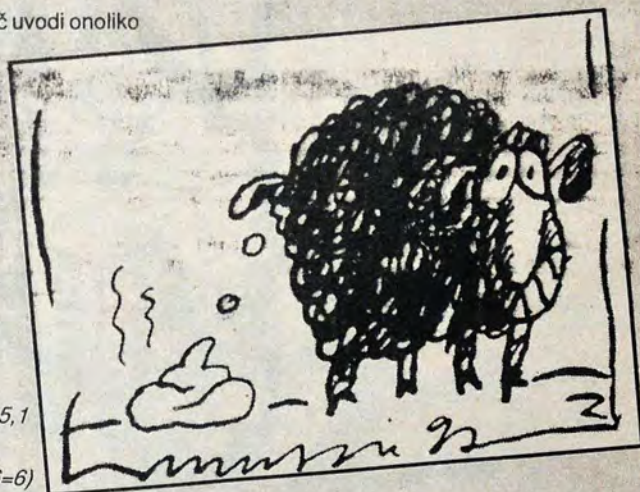
SPS napada sa tri autobusa i baca 5,3,2
SRS se brani sa tri i baca 4,3,1
SRS gubi 2 autobusa četnika (5>4, 2>1), a SPS gubi jedan autobus (3=3)

PRIMER 2:

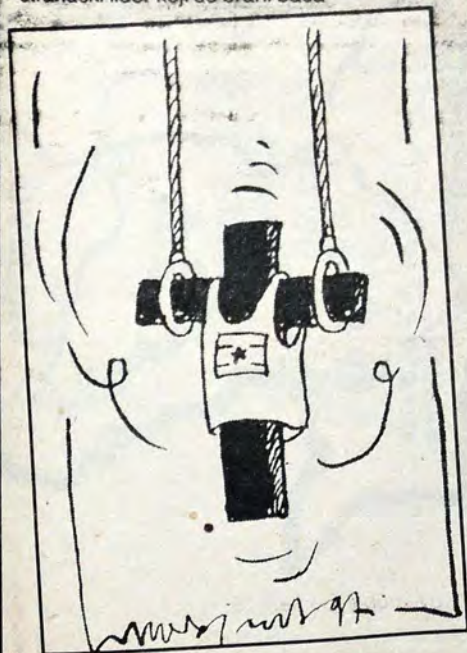
ZAJEDNO napada sa tri i baca 6,5,1
SPS se brani sa dva i baca 6,4
ZAJEDNO gubi jedan autobus (6=6)
SPS gubi jedan autobus (5>4)

PRIMER 3:

SRS napada sa tri i baca 5,5,4
ZAJEDNO se brani sa tri i baca 4,3,2
ZAJEDNO gubi sva tri autobusa i ukoliko u tom okrugu nema više pristalica, SRS uvodi tri autobusa i organizuje svoju demokratsku vlast

U igri Serbiko dozvoljene su sve postizborne koalicije u cilju uništenja morskog neprijatelja, a pogotovo je dozvoljeno (preporučuje se) zabadanje noža u leđa koalicionom partneru. Napredni igrači koji apsolviraju osnovnu verziju Serbika, mogu da uvedu i četvrtog igrača - kosovske Albance ili NATO. U slučaju da vam je igra isuviše komplikovana, možete je pojednostaviti otcepljenjem Vojvodine, Kosova i Sandžaka.

СЕРБИЈКО

ТАКТИЧКО - МИТИНГАШКА ИГРА
ЗА МЛАДЕ И РАЗОНОДУ

ТРИ ИГРАЧА
ТРИДЕСЕТ ОКРУГА
ЈЕДАН ЦИЉ -
ВЛАСТ У ЦЕЛОЈ СРБИЈИ

COPYRIGHT BY NAŠA KRMAČA

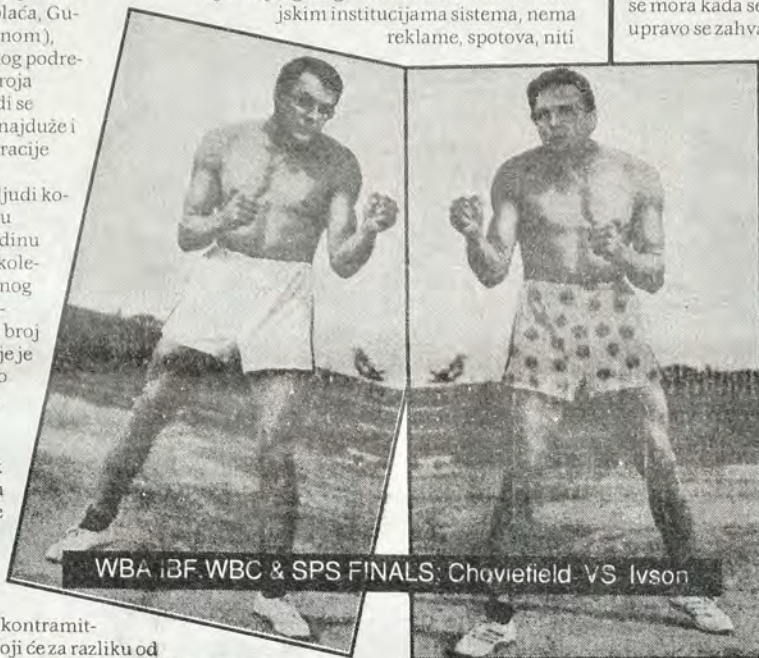

БЕОГРАД ЈЕ СРЦЕ ЈЕДНО

ЈУЛИЈАНСКА НОВА ГОДИНА

Dugo je ova rubrika počinjala rečima: "Ako je definicija grada gomila kuća na jednom mestu, onda je Beograd grad, odnosno onda ja živim u gradu". Medutim, poslednjih nekoliko meseci grad je, vidno iznerviran ovom tvrdnjom i vidno obradovan čudnim nestankom "gradonačelnika" Čovića iz gradskog života, počeo da pruža znake izuzetka od gornjeg pravila. A ti znaci su ni manje ni više - sve sami svetski rekordi! Istovremeno to su i najveći blamovi političara iz vrha vladajuće partije - pardon - REŽIMA, koji se samo batrga da oni stignu do što manje ušiju i očiju mučenika i teških informativnih zarobljenika Mionice, Osipaonice, Zablaca, Gurgusovaca (sa širom okolinom), kursumlijskog i hoľmoljskog podregiona i još veoma malog broja kosovskih srezova. Rekordi se odnose na, podsetimo se, najduže i najmimoľjubivije demonstracije ikada održane na planeti Zemlji (!), na najveći broj ljudi koji je ikada na jednom mestu proslavljao neku Novu Godinu (!), na najmnogoljudniju kolektivnu proslavu pravoslavnog Božića od postanka hrišćanstva do danas (!), najveći broj policajaca - specijalaca koje je jedan režim ikada okrenuo protiv sopstvenog naroda, zbog čega mnogi od njih osećaju najtežu grizu savesti koju ljudski mozak može da zamisli, i na kraju - najmasovniji doček Nove 1997. godine po julijanskom kalendaru, rekord koji dugo neće biti nadmašen čak i ako se ponovo bude organizovao kontramiting, pa makar i na mestu koji će za razliku od ulovine ulice Srpskih vladara zaista moći da primi 500.000 ljudi, na primer na Ušću. Da je sve ovo notorna laž, dokazujem citatom zvaničnog izveštaja zvanične televizije i zvanične radio-stanice ove zemlje, koje o dočeku kažu sledeće: "Beograđani su Novu Godinu dočekali u svojim domovima, u krugu porodice, uz bogatu trpezu i raznovrstan praznični televizijski novogodišnji program. Bilo je i onih koji su se ovoga puta odlučili za neki od mnogobrojnih beogradskih restorana, a najludje je, kažu, bilo u Skadarliji (?). Evo izveštaja sa lica mesta: naš reporter Radovan Brankov..." Citat se vesno prekida zbog sprečavanja većeg broja delegata da povraćaju po skupo plaćenju kultnoj novini koju upravo čitate. Je li poslednjem kliničkom retardu je apsolutno jasno da je tog 13. januara Trg Republike - Slobode/Sloba ode - bio centar sveta. Apsolutno SVI stručnjaci i nestručnjaci za procenu količine ljudi na jednom mestu barataju brojem od 500.000, uzimajući za rezervu da gužva u okolnim prilaznim ulicama nosi još sigurno 100 (ako ne i više) hiljada duša. Čudno je samo kako se po količini ljudi, i preplavljenosti ulica, trgova i trotoara razlikuju ovi 500 hiljada i "onih" 500 hiljada. Postatak tih subhumanih fizionomija koje su Beograđani onomad imali priliku da vide u njihovom svečanom spontanom defileu se ni najmanje nije ošteo. Baš me čudi... Vašar

je, a na vašaru: najveća rok atrakcija ove planete, njegovo veličanstvo Mick Jagger, već 30 godina bukvalno hara svetom, ali nikada za života nije stao i zapevao pred pola miliona (!) ljudi. On ne zna kako to izgleda. Kako je kada 500 hiljada ljudi zapeva "Pogledaj dom svoj anđele" zna Bora Đorđević. Pitajte ga kad ga sretnete. Andergraundersku pesmičicu "Mesečina" pevala je ista ekipa (više puta), a sve se čulo čak do Skadarlije, (znate ono mesto gde je provod bio najludi). Slično je doživeo i nepoznati novosadski kantautor Đorđe Balašević. Oni koji poslednjih 5 godina slušaju muziku nemaju šansu da saznaju ko je on, jer ga nigde nema da se "vrti" u medijskim institucijama sistema, nema reklame, spotova, niti

WBA IBF WBC & SPS FINALS: Choviefield VS Ivson

gostovanja kod Baneta Vukobratovića i Nikole Rackova... (dobro, dobro, evo neću više, samo nemojte da bljuzgite). A kakav mi je to vašar bez dobošara? Na ovom skupu pojavilo se 76 (sedamdesetšest!!!) bubnjara ovog grada sa dobošem u ruci, sa željom da svi zajedno zasviraju u najvećoj ritam sekciji na svetu! Nažalost, konstatovano je da od bine, na koju bi svi trebalo da se popnu tom prilikom, ne bi ostalo ništa. Popela su se dvadesetorica, i svirala uz pomoć 56 kolega koji su svirali iza bine! Monumentalno i impresivno. Organizacioni odbor karnevala u Rijuu već je poslao poziv dobošarskoj delegaciji. Jedini zahtev da ih ne predvodi izvesna Nada Popović-Perišić. Pretpostavljam da tu neće biti nekih (većih) problema... A što se tiče pirotehničkih karnevalskih rekvizita, njihov nije bilo. Jedino su starogradske orkestre u ludoj atmosferi skadarlijskih "Jelena", "Sešira" i "Bokala" u ponoć morali da obustave svirku jer se nisu međusobno čuli od neke neobične udaljene buke. Kakva šteta...

Nebojša Maximović

Зоран Станојевић
БЛЕФЕРСКИ ВОДИЧ ЗА БЕОГРАЂАНЕ

БЛЕФ: ОД ЋУТАЊА НА ДАЉЕ

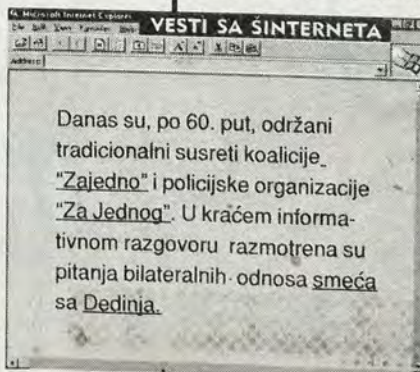
Блеф ćutanjem

Предности blefiranja ćutanjem ogromne su, mada ovaj metod koristi samo veoma mali deo Beograđana. Pogledajmo ih: Ćovek koji ćuti ne koristi nikakve argumente koji bi se mogli pobijati, a oni oko njega mogu njegovo ćutanje da ispune nekim pripisanim smislom, pa oko tog smisla ne mora on sam da se gnjavi, kao što se mora kada se govori. Jedan solidan deo dubokih mislilaca upravo se zahvaljujući ćutanju i proću! Ćovek koji ćuti ne može da kaže ništa pogrešno, a potencijalno, sve je pogrešno. On ne može da se upusti ni u kakvu opasnu diskusiju, a potencijalno, sve su diskusije opasne. Ćovek koji ćuti može da razočara tek ako počne da govori. Ćovek koji govori može da razočara odmah. Uz sve to, Ćoveka koji ćuti sporije proglašavaju za idiota, naročito ako uz to još i ništa ne radi, a i kada ga proglaše za idiota - bar on u to nije uložio nikakav lični napor. Ćoveka koji ćuti sagovornik čak može smatrati veoma inteligentnim. Najzad, taj što ćuti je neko ko se vinuo dovoljno visoko da sa razumevanjem sasluša njega! Pošto je takvo lice retko, sagovornik ne želi da ga izgubi, pa makar ponekad i on morao da sluša, ako slušalac odluči da prekinе blef ćutanjem. Jasno, svo to ćutanje treba nekako izdržati. U tu svrhu preporučuje se da, dok se pravite da slušate sagovornika, zaista slušate! Tude gluposti uvek vas mogu slatko nasmejati, a sagovornik će misliti da mu se na tim mestima omaklo nešto toliko duhovito da to ni sam nije shvatio, i nastojeće da prikrije taj detalj. Pažljivo slušanje nije naporno. Dovoljno je da sagovornika gledate pravo u lice, što ima i druge korisne posledice, tako da se gubljenje vremena može zanemariti. Naime, neko ko priča prema vama pravi vam time povetarac, hladi vas, i rasteruje duvanski dim koji bi vam inače išao u oči. Razborit Ćovek ni komadom ptičijeg izmeta na balkonu neće tek tako prezreti, nego će gadići, ceneći taj đar Prirode, i staviće ga u saksiju, da mu dubri cveće. Tako je i sagovornik koji govori primenljiv u nekim situacijama, isamo ih treba naći.

Ako progovorite...

Tačno je i dalje da je, u i o Beogradu, moguće tvrditi sve, ali pod uslovom da ne probudite kod sagovornika mehanizme otpora, a nad tim nemate kontrolu. Inače... Pa, Beograđanin se gotovo uvek oseća kao izuzetno ogorčeni polemikař u osmom nastavku polemike na život i smrt sa pevanjem i pucanjem. Ima ljudi koji su i na obično "Danas je ćetvrtak" spremni da planu sa "Šta ti tu meni - ćetvrtak!?" Ćak i ako probate sa znatno nevinijom tvrd-

njom, da je još samo utorak, tj. da čitava stvar ipak nije tako daleko odmakla - rezultat može biti isti. I utorak izaziva ogorčenje! Vaša tvrdnja da je, recimo, ćetvrtak ne bi trebalo, bar načelno, da izazove otpor kod Beograđana koji o toj stvari već misli isto što i vi. Ali, tu on sad može da insistira da je vaše mišljenje mislio mnogo pre vas, što će reći da vi delite njegovo mišljenje, a ne on vaše. Za-hvaljujući ovome, u Beogradu se mogu perfektno, za večna vremena, posvadati ljudi koji se u stvari slažu.

Danas su, po 60. put, održani tradicionalni susreti koalicije "Zajedno" i policijske organizacije "Za Jednog". U kraćem informativnom razgovoru razmotrena su pitanja bilateralnih odnosa smeća sa Dedinja.

ГРОК ГАЛЕРИЈА

**Бисери највећих
великана светске
уметности бачени
пред свиње**

Muzej "Gluvr" - Slobardo da Vinča: "Mira Liza"

Muzej "Ufici 750", Mirenza - Jebotičeli: "Rođenje JULere"

Muzej Primenjene gluposti, Beograd - Milić od Lilić: "Veliki Primač"

Muzej "7 portparola JUL-a" u Požarevcu - Žan Fuki-Tuki: "Sloborodica i dete"

Socijalna galerija Zagubica - Slobajn Mladi:
"Ljuša I, II, III, IV, V..."

Muzej Red Ciciban, Crna Vutra - S.M. Tapi 011: "BebiPapa I (i poslednji)"

Vukova zadužbina, Beograd-Drolja Svinjicki: "Protestičanke"

Zavičajni muzej, Zemun - Voja Van Glogh:
"Autoporet bez jednog uveta"

Mamuzolej "25. maj", Dedinje - Josep Van Tit - Singlefoot: "Ljudožderka"

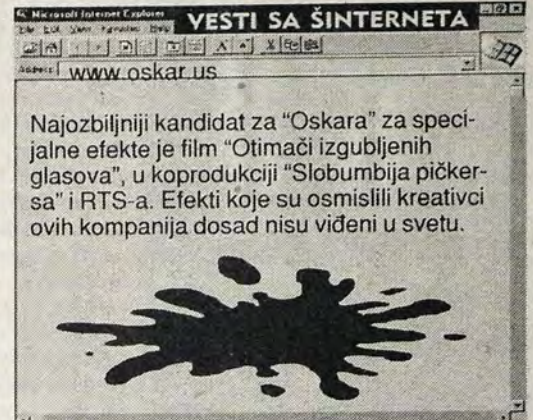
POZDRAVI, ŽELJE & ČETKE I METLE

Poštovana redakcijo, zaprepaščen ponašanjem jedne od najvažnijih nacionalnih institucija, Srpske akademije nauka i umetnosti reših da se obratim Vama i ostalim beogradskim redakcijama kako bi javnost bila obaveštena o tužnom delovanju kuće koja se nekada nazivala ponosom srpske umetnosti i stecištem srpske nauke. Zovem se, dakle, Slavoljub Milić, po zanimanju sam samostalni privatnik, ali kao svestran čovek nisam se u životu zadržao samo na trgovini, u kojoj sam ostvario grandiozne rezultate već sam svoja znanja širio i svoje talente obogaćivao u svim pravcima i horizontalno i vertikalno i dijagonalno, a i po dubini. Autor sam nekoliko knjiga od kojih je najpoznatija: "Kako preći granicu - priručnik za turiste", takođe autor sam knjige pesama: "Plima u jagnjećem uhu" o kojoj su mnogi vrlo lepo govorili, a autor sam i jednog aforizma koji je javno pohvaljen na televiziji od strane

Zato ovim putem želim da upoznam kvalifikovanu javnost o ovom nemilom slučaju, svestan da ja nisam jedini i da se nepravda čini i prema još nekim misliocima i stvaraočima. Nadam se da će se Akademija izdići iznad sitnih ljudskih pakosti i pod svoje skute primiti nas koji to zaslužujemo, tim pre što sam ja spreman i da platim.

S poštovanjem,
Slavoljub Milić, privatnik
Leštane

Naša Krmača je krenula tragom pisma našeg čitaoca Milića i kontaktirala sa rukovodstvom SANU. Rečeno nam je da to što gospodinu Miliću nije odgovoreno na molbu za prijem znači samo da su pretrpani sličnim molbama i

Počelo je, počelo! Najzad je krenulo prašišćavanje. Nogu je, što i priliči, povukla najprogressivnija snaga našeg društva, Izvršni odbor SPS, koja je uočila krivce i izrekla mere. Sada je red na nebudno rukovodstvo NAŠE KRMAČE koje bi u svojim redovima trebalo da pronade svoje Čoviće i Iliće, (najbolje bi bilo u liku Andrića i Pernjakovića) i da im izrekne oštre kazne za pokazanu nebudnost i puštanje onakvih lupetanja kakva dolaze od braće Čuk. Trabunjanje o ZVEZDI i njenim tobožnjim uspesima ne može da zamagli suštinsku činjenicu da je PARTIZAN bio i ostao branik i svetionik u moru antisrpskih i antikomunističkih zavera koje nas, naročito poslednjih godina, neštedimice zasipaju. Srećom, da smo tu mi, braća Tumbaković, koji smo podelili poslove i svako reaguje na ono za šta je najstručniji. Tako sam ja, po zadatku seo za mašinu i počeo da pišem ovo pismo u kome iznosim krunski argument u prilog tvrdnji da je ZVEZDA gomila stranih špijuna. Zar podatak da su samo oni, pod nemačkim zastavama, ovih dana učestvovali, za šaku maraka, na turniru u malom fudbalu, ne govori dovoljno. I ne samo to, nego čak nisu, u nejakoj konkurenciji uspeli da izbere ništa više od slabalnog trećeg mesta, i to na penale, dakle bez datog gola. I kakav onda oni ostavljaju utisak u inostranstvu, naročito posle briljantnog pisma Milana Milutinovića (kao da je brat Milošu i Bori) OEBS-u. Ostavljaju utisak da smo mi slabi, zadovoljni malim, kao i da smo neproductivni i nemoćni da zabeležimo pogodak, što nije tačno za šta imam ubedljive dokaze (Vukovar, Mostar, Sarajevo)! Zbog toga, u ime svih pravo-vdoljubivih trudbenika i ljubitelja najvažnije sporedne stvari na svetu, gromko poručujem: "Tumbaković i PARTIZAN napred, Čukovi i ZVEZDA stoji!".

Ljubivoje Tumbaković,
inženjer narodne odbrane,
Sluge Jerneja i njegovog prava 6/22,
Novi Žednik

našeg uglednog aforističara Aleksandra Baljka. Isto tako, autor sam više zakonskih predloga koje sam u formi građanske inicijative podnosio različitim skupštinama, koji doduše nisu ušli u proceduru, ali koji su vrlo lepo ocenjeni od strane više narodnih poslanika. Malo je prostora da se navedu svi moji brojni uspjesi u svim oblastima ali pokušaću: dva puta spasao od davljenja decu na moru, osvojio drugu nagradu na takmičenju u muzičkoj školi, smer harmonika - razred drugi, sedmo mesto na prvomajskom krosu 1975., popravio komšinici Radi peglu koju nijedan električar nije uspeo da popravi, preživeo pad sa krova, napisao ekološki roman: "Carstvo leptira Bude", koji uskoro izlazi iz štampe, osnovao sportsku sekciju pri mesnoj zajednici... Strane i strane bih još mogao pisati o sebi, ali mislim da je i ovo dovoljno da čitaoci shvate o kome se radi. Verujući da sam došao u ozbiljne godine i da moj rad zaslužuje da bude ozbiljno vrednovan podneo sam Srpskoj akademiji nauka i umetnosti urednu molbu za prijem sa kompletnom mojom bio-bibliografijom i sa svim referencama kao i listom brojnih nagrada. Verujući da je to što sam poslao samo formalnost i da vrlo brzo mogu da očekujem obaveštenje da sam uvršćen u besmrtnike, napisao sam i pristupnu besedu, ali na žalost i na sramotu Akademije već šest meseci nikakav odgovor mi ne stiže. Ne bih želeo da javno publikujem špekulacije koje su do mene stigle o ljubomori i sujeti pojedinih besmrtnika koji koče moj prijem u Akademiju, ali drugo objašnjenje za ovakav sramotan odnos ove institucije prema mom delu, teško je naći.

ВЕЛИКА НАГРАДНА ИГРА
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЕТНОСТИ
И
"НАШЕ КРМАЧЕ"

БУДИТЕ И ВИ АКАДЕМИК

ПРОПОЗИЦИЈЕ

1. Право учешћа у наградној игри имају сви пунолетни грађани Србије.
2. За награду конкуршишу само они читаоци који тачно одговоре на сва три питања објављена на купону у "Нашој крмачи" број 19.
3. У обзир ће се узимати само купони са тачним одговорима послати у конвертима стандардне величине до 05.02.1997.
4. Извлачење награда ће бити јавно, на неком од телевизијских канала и блицваремено најављено у медијима.

НАГРАДЕ

1. Пријем у Српску академију наука и уметности за редовног члана.
2. Пријем у Српску академију наука и уметности за дописног члана.
3. Пријем у Српску академију наука и уметности за портира.

ПИТАЊА

1. Најугледнији српски академик је: _____
2. Најбогатији српски академик је: _____
3. Најдешњи српски академик је: _____

Kupon sa tачним odgovorima slati na adresu: "НАША КРМАЧА", Uzunikova 1, Beograd

da nadležna tela Akademije nisu u stanju da brzo i blagovremeno odgovore svim zainteresovanim i da to nikako nije stav prema gospodinu Miliću lično, jer on svojim delom svakako odavno zaslužuje da bude akademik. Svesni da ovi administrativni problemi dovode do opadanja ugleda Akademije rukovodstvo ove kuće je predložilo "Našoj krmači" da se zajednički organizuje jedna nagradna igra koja bi pomogla izvesnoj ponovnoj afirmaciji ove institucije u narodu.

Kupon sa pitanjima je, dragi čitaoci, pred vama, a ođaćemo Vam tajnu da će srećne dobitnike vrednih nagrada iz bubnja izvuci osoba koja je ugledan naučni radnik i akademik jedne velike inostrane akademije. Dakle, POSTANITE I VI AKADEMIK!

POZDRAVI, JELE & ČETKE

JEBO VAS GLIŠA!!!

Draga "Krmačo", teška srca pišem ovo pismo, ali mora se. U prošlom

broju objavili ste, izvinite na izrazu, svinjsko pismo kontroverznog akademika Milivoja Glišića (lažno se predstavlja da radi u NIN-u!) koji je, na nesreću, zaista, član Okruglog stola "Krmače" - o Aci Tijaniću.

Preneražen sam!!! Pustili ste njegovo perfidno pismo skoro na dve strane "Naše Krmače". Gde je tu mera i dobar ukus?! Gde vam je nivo, draga redakcijo?

On, Glišić, on je kao "izmanipulisan"! A on manipuliše. Služi se zamenom teze. On uvodi u igru nedužnog Kuburu koji lovi kengure po Australiji ali, bar, gleda svoja posla. On njega predlaže za ministra. Eeej, ooooo!!! Uostalom, da vas podsetim; tema Okruglog stola bio je Aca Tijanić, a ne Rista! A zašto Glišić ne sme da udari po Aci? Zato što je Aca Đinđićev čovek, a Zoki, opet, tajno išao kod Slobe na prego-

vore (10. januara) i dobio "smešnu ponudu". E, sad ako neka ponuda ne bude smešna, pa Zoki postane premijer, a Aca, opet, ministar, e, onda Glišić - šta? VISI!! Crče tezg u "Demokratiji". Neće imati više da objavljuje ono što mu ne objavljuju u NIN-u. Nema više zabavljanje Struje! Elem, taman kad smo razgacili Acu na Okruglom stolu, (a Glišić je na tom stolu po Aci sadistički igrao kazačok), odjednom prelazi se na Ristu. Dobro, istina je: gorepominjanom Glišiću provalili su u stan i razbili klozetsku šolju "u znak opomene da više ne sere". To su, kao, uradili Acini. Ali, zašto onda sere po Risti? I, kada je elaborirao Ristu kreće na kolege Reljića i Bujoševića. Kategorično tvrdi; "oni su ČOVEK"! I ko je, sad, tu ČOVEK? Glišić, Reljić ili, možda, Bujošević?! I ako su Reljić i Bujošević ČOVEK, da li su onda Glišić - LJUDI? Ili su, možda, svi po malo čovek, a pomalo ljudi? Ili su svi po pola

čoveka? Kentauri.

Zaista, neslan humor, draga redakcijo, bez koga se moglo, verujte. A taj prepotentni i izvesni Glišić, i to da vam kažem, u nekoliko navrata u "Grmeču" tvrdio je da je on, baš on, napisao "Glavu šećera" a ne "tamo ne-

ki Glišić". Ovaj Glišić je kleptomani; krade cele rečenice. Drame. Pozorišne nagrade. O tome bi gospodin Veca Lukić mogao dosta toga da kaže. Njemu je ukrado statueta nagrade "Marin Držić". Kao on, Gliša, on je osvojio i Marina Držića. A kada ga uhvatite u krađi, on arogantno odgovara: "I mene je Borhes pokrao, pa šta? Ne pravim dramu od toga!". I na kraju, mučki napad na kolegu Ignju. Kao Ignja ga "olajavao za debelu lovnu"! To je stara Glišina pizma. I sve zato što je Ignja, brodom "Kovin", u ispeglanom odelu i izglancanim cipelama, dolazio u smederevsku gimnaziju, a Glišić u gumenjacima "Tigar-Pirot" bio dak pešak u istoj školi? A šta ako, već, sutra Ignja postane, recimo, glavni urednik Glišiću? O tom KONTEKSTU nisi vodio računa, Glišiću, kolumnisto i čoveku! Jebo te KONTEKST. Imao bih još dosta toga o Glišiću, ali rekli ste; "na dve šlafne"! A Gliša, koliko vidim, može i na pet. Jebo vas Gliša!! Zasad toliko.

Spartan Jovanović

Beograd,

18. januar 1997.

Dragan Jovanović,
metafizički radnik u NIN-u
i član Okruglog stola
"Krmače".

ODJECI I
REAGOVANJA
NA MILIVOJA
GLIŠIĆA

Gospodo, obaveštavam vas da sam zbog uvreda iznetih na moj račun u poslednjim, brojevima Krmače naložio svom advokatu Veljku Guberini da protiv vas podnese tužbu. Usput dajem punu podršku kolegi Glišiću i želim mu ugodno popodne i uspeh u daljem radu.

Reljić I. Bujošević,
novinar ovdašnji.

Nikad više ne sme tuđinska ruka potpisivati našeg Ristu Kuburu. Od srca vam hvala Glišiću.

Zavičajni klub
Aboridžina, Smederevo

Mi majke sa Čukarice svesrdno podržavamo gospodina Glišića u njegovoj pravednoj borbi za istinu.

Slede potpisi 266 majki

U borbi za očuvanje dostojanstva sebe i svoje profesije pozdravljamo te uz poklič: Glišo, vrati nam se!!!

Bolje da nam dođeš Ti nego Tijanić.

Rade i bivše kolege iz "Novosti"

Na svemu ti hvala kolega Milivoje!
Tvoj Risto (Kubura)

Potpis se može povući sa reversa, gospodine Glišiću, ali se uzeta roba mora vratiti. Ne rastu meni epruvete na drvu!

Dejan Palibrk, izdavalac robe

Šoku i koljega Gliša, onaj Tijanić ništa nije uradio za nas, a obećo. Nadamo se da ćete ti i Kubura da uradite više.

Tvoje koljege iz lista "BUJKE".

Generacija 1943. đaka smederevske gimnazije pruža punu podršku svom drugu Milivoju Glišiću.

Sledi 218 potpisa

Ja podržavam Glišu!

Grafit na početku

Tolstojeve u Beogradu

Zbog onog teksta u "DEMOKRATIJI", završićes na električnoj stolici. Kad-tad.

H.D.A.

NAŠKA : VAŠKA

POZDRAVI JELE & METLE

UKINUTI ULICE

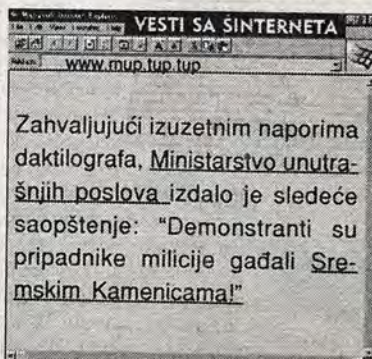
Drage moje sugradanke, dragi moji, sugradanin, kao prvo, želela bih da vam se svima zahvalim na čestitkama i pismima podrške povodom moje nedavne udaje za kolegu Dojčila Ubiparipa. U ime naše male, ali zadovoljne novopečene bračne zajednice srdačno vam se zahvaljujem. Ali, manimo zadovoljstvo, latimo se posla! Moj prvi predlog u novoj 1997. godini je konkretan i jasan: promeniti imena nekih ulica i trgova našeg glavnog grada. Jer sa ovakvim nazivima kakvi su sad, sigurno se više ne može živeti! Mnogim Beogradanima, a i brojnim gostima naše prestonice trn su u oku nezgrapni, neafirmativni i arhaični nazivi ulica, kao npr. Srpskih vladara, Kneza Mihaila, Kneza Miloša, Karadordeva, Trg Nikole Pašića i sl. Ne mislim da nazive tih ulica treba u potpunosti ukinuti, ali mogu se izmestiti na neke manje važne lokacije (Ovča, Borča, Gorča, Slada itd.). Sigurno se pitate: pa kako onda nazvati te ulice? Rešenje je vrlo jednostavno. Ova zemlja i ovaj narod dali su toliko mnogo fudbalskih veličina (kako klubova, tako i pojedinaца), da ne bismo imali dovoljno ulica i bulevara koji bi nosili njihova imena. Dakle, ulicu Srpskih vladara trebalo bi nazvati ulicom Mladih Čileanaca, Trg Republike bio bi Trg Miljana Miljanica - Čiče, a Kneza Mihaila - ulica Dcje Genija - Savićevića. Bulevar Nikole Tesle - Bulevar Dragana Stojkovića - Piksija, Kneza Miloša - Predraga Peđe Mijatovića, Karadordeva - Dragiše Binića. Naravno, ne treba zaboraviti i, ne manje važne, klubove lokalnog karaktera, alj važne za razvoj i popularizaciju sportskog duha Beograda, npr. Sindelić, Bežanija, Zvezdara, Milutinac, Tele-optik, Pafllulac itd. Uz naziv, ulicu bi trebalo "okititi" i klupskim bojama u vidu zasadenih biljaka cvetnica (npr. hrizanteme, dan i noć, gladijole, zevalica, visibaba itd.) tako da bi boja cveta svake biljke odgovarala klupskim bojama, što stvara dvostruki efekat: estetski i ekološki (zamislite kako bi samo naše dečica umesto gradskog smoga udisala polen). Nadam se da ćete vi, verni čitaoci, svojim apelima i peticijama uticati na nadležne strukture da ubrzaju realizaciju ovog važnog projekta.

Sa vama, za vas, uz vas, volim i ja vas.
Čitalačka majka,
Paraskeva Bleščo

salfete, razglednice i marke (uglavnom nemačke - finske ne preferiram). Ovo tek da se predstavim. Veoma mi se dopada vaš lis i ja ga tako i najbolje obožavljam. U stvari teo sam da vi kažem da nisu svi koji su za vas, a sroču njini sam tako sroču onih, a da ne kažem i mislim obrnuto. Oni oće da nas zavade, a tako i da se zbrljaju sa njih, mislim sve u cilju da se ratosiljaju svih onih drugih. Isto mi je prinadošlo dok sam razmišljavo nešto tako sam sa sebe ki s pametnim čovekom, da nisu svi koji misle drugačije isto tako demokrate, otoič sam i ja sam tako mislio

pa mi moj komšija Milanče onomad kaže: "Jesil čuo Staniša, bre, oni u Beograd lupaju sa šerpe i lonci ko da su podivljali svako veće u vreme za Dnevnik!". I tu ti se ja gadno zamislim, crn bio Milanče, di je on saznao da se lupa po Beograd, a ja ovdje u Smrdljepak lupam sam kad upadnem u skeptičku jamu što je iskopsamo sinovi i ja prošlo leto. Jebem li ga, nakon peti put što sam upo ugradio sam žicu sa zvonice u skeptičku jamu, tako kadgod upanem u istu, ja pozvonom i moja deca dođu iz polje i izvadu me iz jamu. Tako ti je to. Govnarska posla. E, sad kad čujem da u Beograd lupaju svako veće - koja li govna oni tek tamo u prestonicu imaju!!! Teo sam još nešto spočetka da ti kažem, al ne mogu se setim, mlogo sam se iskomplikovo. Šta da radiš takav ti je život. Če se setim kasnije i otpošaljem pismo preko mog poštara Žiče, a za to vreme da vi pozdravim sve vas u Krmaču i Beograd. Ostajte mi živo i zdravo!

Staniša Tulipanović,
selo Smrdljepak kod Kujundžića

Zahvaljujući izuzetnim naporima daktilografa, **Ministarstvo unutrašnjih poslova** izdalo je sledeće saopštenje: "Demonstranti su pripadnike milicije gadali **Sremskim Kamenicama!**"

prostranije sinuse. Laž je da srpski čovek ima gušteraču! Srpski čovek nema dvanestopalačno već šesnaestopalačno crevo i pametna je odluka vlade da se ono skрати na šest palaca. Srpski čovek ima jednu srčanu pretkomoru više. Iz ovih evidentnih dokaza, jasno je da je srpski čovek na višem stupnju evolutivnog razvitka nego ostali narodi te da je i sopstvenu ishranu prilagodio svojoj anatomskoj strukturi. Zato je

bombardovanje srpskog čoveka nesrpskom hranom zločin protiv prirode. To se može itekako loše odraziti na buduća pokolenja. Moji prijatelji lekari mi u poverenju kažu da se ponovo radaju deca sa dva bubrega i gušteračom. Uzrok ove degeneracije je jasan - neodgovarajuća ishrana. Da ne dužim, svi moramo stati u borbu protiv ovog zla. Ja to već činim: žena je juče kupila origano. Tajno. Ja sam to otkrio i prebio sam je na mrtvo ime. Tako svi treba da postupaju ako žele da se osigura prosperitet i budućnost nacije i uspeh Vladinog programa novog srpskog čoveka.

S poštovanjem,
Miroslav M. Pašić, genetičar
Karadordeva 62, Valjevo

Draga moja Krmačo, javljam ti se po prvi put i nadam se da će nekuj da pročita ovo moje žvrljanje. Imam četresosam godina i volim sve što vole mladi. Navijam za C. zvezdu, skupljam značke, bežžove,

poštovana redakcijo, želim da podržim neobično pohvalnu inicijativu Vlade Srbije koju ste nam ljubazno preneli u prošlom broju "Krmače". Ipak hoću da upozorim na to da od ove mudre ideje neće biti ništa ako se u startu ne zatre najstrašniji izvor degenerativnih procesa koje prkose strukturi bića srpskog čoveka i koji već danas ostavljaju stravične posledice, a verujem ostavljaju još stravičnije u budućnosti, kada novi srpski čovek, po zamisli Vlade, stupi na civilizacijsku scenu.

Radi se, naime, o nizu restorana, kafana, bifea, bistroa, kioska, prčvarnica koje prodaju hranu i jestive proizvode koji nemaju nikakvog utemeljenja u tradiciji, istoriji i anatomiji današnjeg srpskog čoveka.

Kada čovek pomene, na primer Italiju, pored Koloseuma i Krivog tornja odmah mu padnu na pamet i špagete, kad pomene Nemačku, pored Aušvica i Gensera, odmah se seti kobasica a ako pomene Kinu pored Velikog zida seti se i pirinča. Tako isto, kada se pomene Srbija, osim niza pozitivnih stvari koje se tiču hrabrosti, pameti i umetnosti srpskog čoveka, svakome neminovno pada na um pasulj, sarma, roštilj... Umesto toga nama se nude hamburgeri, pice, viršle i sve to praćeno najvećim mogućim zlomečapom koji po svom sastavu najdrastičnije prkosi strukturi srpskog bića.

Naučno je dokazano da je srpski čovek po svojoj anatomiji različit od ostalih indoevroljana. Tako, na primer srpski čovek ima tri metra duža creva od bugarskog čoveka, šest metara duža creva od norveškog čoveka i metar i dvadeset u proseku duža od ukrajinskog čoveka, koji je nama i najslbličiji. Takođe, a o tome naše vlasti čute, srpski čovek najčešće ima tri bubrega a nisu retki ni oni sa četiri ili pet bubrega... Uz to srpski čovek ima za trećinu manju jetru od na primer ruskog čoveka, te je zbog toga dejstvo alkohola na srpskog čoveka daleko pogubnije... Čitav niz detalja još ukazuje da je srpski čovek različit od ostalih. Srpski čovek ima tri kraljnika. Srpski čovek, osim malog, velikog i srednjeg mozga ima još jedan između malog i srednjeg neutvrđenih funkcija (postoje pretpostavke da će se te funkcije koristiti tek u narednom veku). Srpski čovek ima daleko

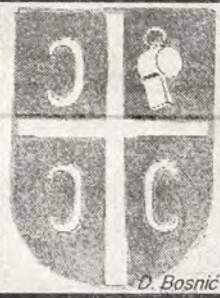
našim redakcijo, želim da podržim neobično pohvalnu inicijativu Vlade Srbije koju ste nam ljubazno preneli u prošlom broju "Krmače". Ipak hoću da upozorim na to da od ove mudre ideje neće biti ništa ako se u startu ne zatre najstrašniji izvor degenerativnih procesa koje prkose strukturi bića srpskog čoveka i koji već danas ostavljaju stravične posledice, a verujem ostavljaju još stravičnije u budućnosti, kada novi srpski čovek, po zamisli Vlade, stupi na civilizacijsku scenu.

KO ZNA ZNA

Voljna osoba	Nerešeno pitanje nadstrešnice	Jedinica za vreme	Vrsta kalauza	Nekoliko malih talasa	Tri različita slova	Čest novinarski oblik	Ulaz - izlaz (skr.)	SPS (skr.)	Grob do groba
Zauvek (muslim.)									Rubiola Vrsta povrća
19 ³⁰							Džonov drug Peršun		
					Deo plesa Nos			Nema brus Pogrešno tepanje Tanji	
Kao car životinja						Vrsta čorbe			
Mera za dubinu						Predigra			
Nepriremtni dodir mrežice		Sred. za potenciju Kaktus					Zoran bez K Partizani (hrv. skr.)		
Poznati proizv. maski							Jare i pare Čiga u biblioteci		Lisica koja ne bira
Muzikant (skr.)			Mrtva tašta						
Tarzan				Vidi sliku Ukrasni deo šanka			Upiši UT (ha, ha) Ozn. za tunel Ali (skr.)		
									Neznana od milja
				Aplauzi Izvor toplote					
						Matora biljka Enklava			

Na zahtev mlađeg saradnika M. Glisica i većeg broja čitalaca rešenje tek u sledećem broju

D. Bosnić

Autor: Maki & Co

V(L)AŽNI TELEFONI

Vatam pare iz kumove kese	330-406
Psujem goste	222-4240
Stereo mljackanje i srkanje	3229-775
Lupam po diviziji - Maxim	763-979
Razjedinjujem koalicije	627-084
Depilacija let lampom	887-263
Preslikavam novine na burek	657-379
Servis i remont pištaljki	328-1652
Vešam ruke na Peru	3229-678
Param hirurške šavove	3249-000
Ostajem dugo u gostima	328-2511
Dišem usta na usta	328-2513
Kolariću Panića	3229-915
Listam goru, cvetam cveće	752-485
Posni čvarci za Arape	331-049
Zapisujem otkisane	627-084
Iznajmljujem glavu za maskenbal	222-3252
Škola košarke za Pigmeje	752-485
Turistički vodič za Hag	626-551
Zelen za Alijinu čorbu	334-531
Gordijev čvor - ručni rad	685-092
Stari brojevi "Naše Krmače" 768-255/110	
Picin park	ne mak'o se s mesta

TV PRIŠTINA

16.00 Najava na program
16.05 Lajmet - izmet, vesti na albanskom
17.00 Anglunipe & glupe, informativno-zabavni program
17.30 Čifšanon, kulturni magazin
18.00 Rokamandolina, muzička emisija
18.45 Aljeti azimi, vreme danas
19.00 IPP (iljegalno propagadni program)
19.30 Merdita šok Sljobo, dnevnik na albanskom
20.00 Interfuj: gost Ajdemi Popuši, poštini Albanac na privremeni rad u SPS-u
21.00 IPP (iredentističko propagadni program)
21.15 Film: "Dan nezavisnosti" (fabula: poštini albanci dobili su svoju državu Kosovo Republik, pa orgijaju od sreću)
22.00 Sport: Šiptarski šampionat u sunecenje, reportaža
22.30 Nemeljulje od famfulje, dramska serija u komati
23.45 A šok ne bi moglo?, zabavni program za maljoletnici
00.55 Koljači, koljači, kuljinarsko-tranzerska emisija za staroletnici
01.30 Tekilja-gerilja, program za teroristi
02.00 Eroteroristički film: "Nmepaštre d bujku fatim karu i lujku"
03.30 Sataljitski program; TNT, Moljotov koktel, Bomb čenel
05.55 TV Šitar, kupis iz totelju & madrac & yogi

NAŠA ENIGMAČA

KRMAČA TRADE COMPANY Vam nudi:

KLITOCLEAR ulje za podmazivanje, domazivanje, čišćenje i održavanje čiča dražica svih veličina, oblika i boja. Specijalna ponuda: KLITOCLEAR PLUS - sa različitim mirisima (menta, limun, breza, kajsija, šumska jagoda, vanila, ananas, kivi, banana, kokos, cimeti itd.). Na veliko i malo. *Cena: 550 sikusa (i par fikusa)*

ŠLJAM FASHION - proizvodnja ženske i muške garderobe za sve prilike, prilagođena svim uzrastima i svetskim modnim trendovima. Kod nas se oblače zvezde estrade, najpoznatiji fudbaleri, političari... Naši manekeni su: Indira Radić, Karamela, Nada Topčagić, Beki Bekić, Vesna Versaći, Dejan Petković-Rambo, Saša Čurčić-Đani, Dobrivoje Budimirović-Bidža, Radovan Radović-Raka, Margit Savović i mnogi drugi. Budite i Vi u trendu. *Cena: 7 fora (i fazona)*

Za bakice - Ce, za dekice - Ce, za mamice - Ce, za tatice - Ce, za batice - Ce, za sekice - Ce... Evo dobre grupice! Grupnjak Ce! Za celu porodicu!!! Porudžbine za Grupnjak Ce na tel. 011/768-255/110

GLAVA ELIMINATOR - najnovije dostignuće domaće tehnologije! Ako hoćete brzo, jeftino i efikasno da odstranite prvo tuđu, a posle i svoju glavu, narućite GLAVA ELIMINATOR, nećete se pokajati. Smanjuje težinu, leći glavobolju, poboljšava psihofizičko stanje celog organizma. *Cena: 1200 forinti i 300 korinti*

VESTI SA ŠINTERNETA

Nemačka fabrika automobila BMW pokrenuće krivični postupak protiv Marka Miloševića iz Požarevca.

Razlog: višegodišnji genocid nad automobilima.

STIMURLUK SUGAR FREE - džvaka protivu mamurluka! Efikasno i pouzdano. Oblokavajte se bez glavobolje! *Cena: 666 lira i 2 citre*

RENT A MLADA - većiti mladoženje, rešite svoje probleme! Iznajmite mladu i venčajte se (s)expresno! U cenu aranžmana uračunato: matičar (ili sveštenik ili oboje), luxuzna limuzina, ručak u restoranu za 50 zvanica, pirinač ili konfete, venčano odelo, kumovi, deveri i deveruše, stari svat, orkestar (po izboru), tast i tašta i kondomi za prvu bračnu noć. Veoma povoljno! REŠIH DA SE ŽENIM na tel. 011/768-255/110

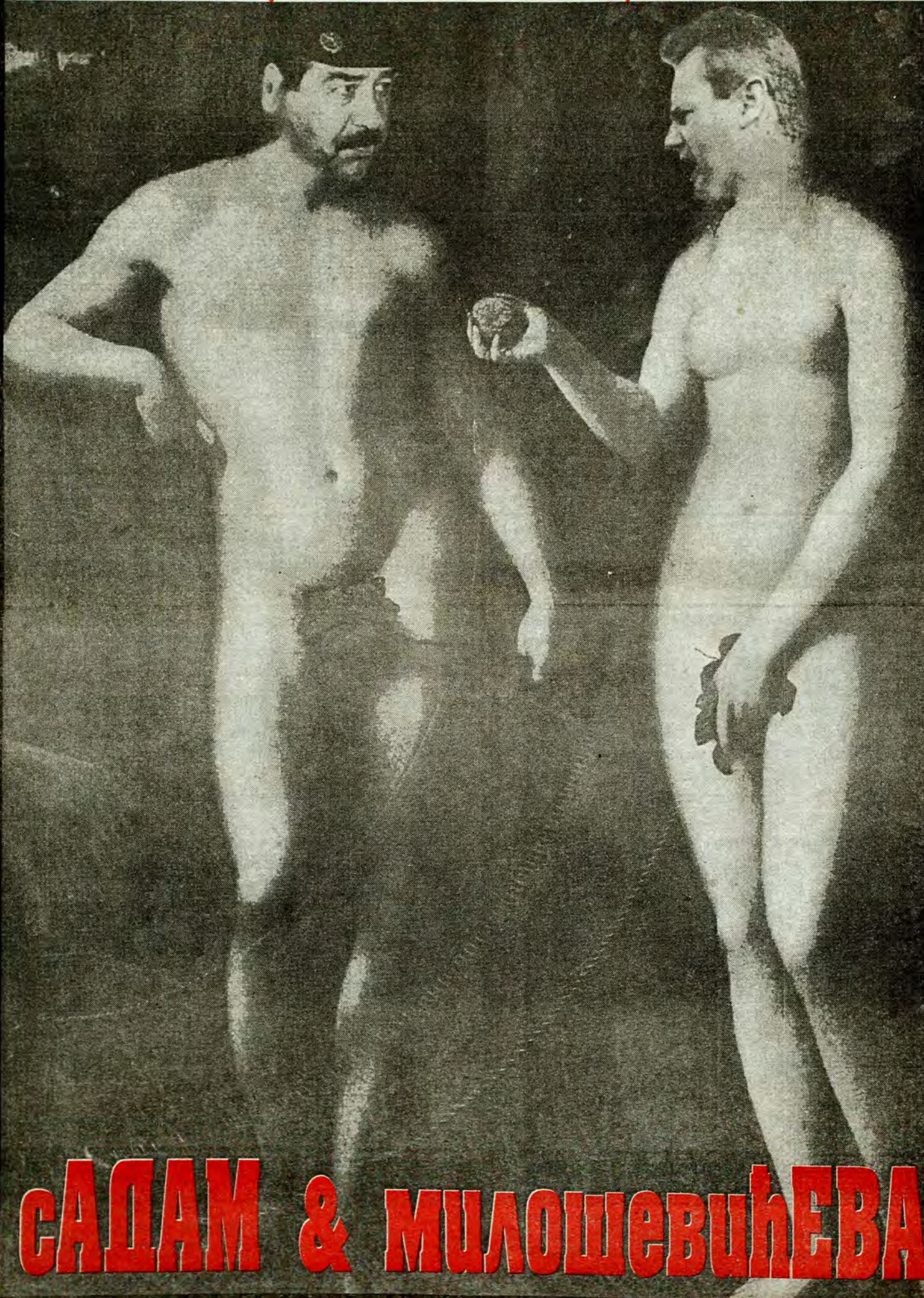
CAREFREE SHORTCUT - specijalni tamponi za skraćivanje mesečnog ciklusa. Sa CARE FREE SHORTCUT tamponima trajanje mesečnog ciklusa skraćuje se za 2-3 dana. Zašto biste se osećali neprijatno? Zašto da bespotrebno apstinirate? Na veliko i malo. *Cena: 15 cekina i moja strina*

AKNOTREB SERVIS - uspešno cedimo akne, mitisere i bubuljice po školskim dvorištima. Pojedinačni i grupni tretmani. Devojkama popust. *Cena: 99 turbana i 22 kurbana*

BAJONETTE SENSOR EXTREME - najnovije sećivo za efikasno brijanje celog tela. Poklon: dezodorans i losion za posle šave. Poručite odmah! *Cena: 32 krune (bez glave)*

МАЛИ (З)ОГЛАСИ

ДУЕТ (РУЖНИХ) СНОВА

САДАМ & МИЛОШЕВИЋЕВА